

Anders Nielsen: Det foreliggende Lovforslag om Overførelsen til 1ste Artilleribataillon af en Del af det paa Sessionen for 1904 til Fodfolket udskrevne Mandskab har væsentlig til Hensigt at frigøre det ekstraordinært og fremdeles indeliggende Mandskab paa Søforterne, saaledes at de kunne vende tilbage til deres hjemlige Arne og fredelige Syssel. Der er ingen Tvivl om, at Folketinget vil hilse dette Lovforslag med særdeles Tilfredshed, og da Foranstaltningen absolut er midlertidig og ubestridelig kun er gældende for indeværende Finansaar, altsaa til næste Aars første April, vil denne Overførelse heller ikke kunne vække nogen Betænkelse paa dette Tings Side, saa jeg tør dristig anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling. Af Overførelsen maa Følgen, saa vidt skønnes kan, blive den, at det Vintermandskab, der bliver tilbage ved de Fodfolksregimenter, hvorfra det Mandskab, der skal overføres, afgaar, blive mindre, end Hærloven nominerer, men det vilde være ønskeligt, at dette udtrykkeligt stod i § 3, saaledes at der ingen Misforstaaelse kom frem. Skulde nemlig det samme Vintermandskab blive tilbage ved de respektive Infanteribatailloner, som Hærloven nominerer, vilde Følgen blive, at Omraadet for Frinumres Udtrækning blev indsnævret, og det vilde blive til Skade for de Infanterister, der bleve liggende omkring i de respektive Batailloner. Det er sikkert ikke Meningen med Forslaget. Selv om Krigsministeren maaske maatte mene, at han ved den Form, som § 3 har, er fuldstændig bemyndiget til at bortse fra Hærloven paa dette Punkt, idet der staar, at de Ændringer, der ere at foretage i de hidtil gældende Bestemmelser som en Følge af, at Mandskabet overføres, har han Ret til at foretage, er det dog ikke sikkert, at alle maatte være enige om, at dette er en af de Ændringer, der følger deraf eller kan foretages uden udtrykkelig Hjæmel.

Saaledes set kan jeg anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget, idet det, der er dets praktiske Formaal, hovedsagelig er at frigøre det indkaldte Artillerimandskab, der ligger ude paa Søforterne. Hele Forslaget er jo, som sagt, af en midlertidig Karakter og tager kun Sigte paa den foreliggende Situation, og Lovens Funktionstid udstrækker sig ikke ud over det indeværende Finansaar.

Krigsministeren (Madsen): Jeg kan ganske henholde mig til de Bemærkninger, der ere fremførte af den sidste ærede Ta-

ler, og til de Udtalelser, hvormed Lovforslaget i Gaar blev fremsat her i Tinget af Konseilspræsidenten. Med Hensyn til den ærede Talers Ønske om en Ændring af Lovforslagets § 3 for at tydeliggøre det omhandlede Forhold, skal jeg udtale, at jeg er meget villig til ved 2den Behandling at foranledige en saadan Ændring optagen, idet jeg i Realiteten er fuldstændig enig i de Anskuelser, som den ærede Taler fremsatte, og som ogsaa have været ledende for mig ved Udarbejdelsen. Jeg har troet at faa dette tilstrækkelig tydeligt frem ved den Form, jeg har givet § 3. Men jeg har intet som helst at indvende imod, at det udtrykkeligt bliver udtalt i Paragraffen, for at enhver Misforstaaelse kan blive udelukket.

K. M. Klausen: Paa en vis Maade kan jeg ogsaa udtale min Glæde over dette Lovforslag, fordi det herved bliver muligt, at det Mandskab, der indkaldtes den 13. Februar, nu kan blive hjemsendt. Der er jo hjemsendt 4 Aargange, men to ligge endnu til Tjeneste og have altsaa ligget i over to Maaneder. Disse Folk ere, som vi alle vide, lede og kede af Opholdet ude paa Søforterne, der klages over Tjenesten og over Forplejningen. Der er forefaldet Rømninger derfra og Mandskabet har indsendt et Andragende til Krigsministeren, om de ikke kunde blive hjemsendte eller dog i det mindste kunde faa at vide, naar der kunde blive Tale om Hjemsendelse, saaledes at de nogenlunde kunde tage Bestemmelse om deres private Sager og nogenlunde kunde tage Bestemmelse om, hvorvidt de kunde tiltræde Pladser, hvorvidt de kunde paatage sig Arbejde, hvorvidt der var Udsigter for dem til at kunne komme hjem og ernære deres Familier. Man kan jo godt forstaa, at der er megen Uro og Utilfredshed mellem dette Mandskab, som ikke kan fatte, hvorfor det skal være tvunget til at ligge saa længe inde som ekstraordinært indkaldte.

Men paa den anden Side kan jeg langt fra være tilfreds med dette Forslag, saaledes som det er formet. Det overrasker mig ikke, at dette Forslag kommer frem. Jeg vil sige, at jeg havde ventet, der skulde komme noget i den Retning, saa jeg er ikke i mindste Maade overrasket ved, hvad der nu foreligger. Vi maa nemlig huske paa, at Københavns Befæstning har, medens Krigsministeren har været i Virksomhed, faaet en meget stærk Udvikling af sit Materiel. Der er anvendt meget betydelige Summer paa Fæstningens Forbedring